

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΤΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1825.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

Θεωρήσαν τὸν ὑπ' Αριθ. Ν'. νόμον περὶ ἐκποιήσεως·
συναινέσει καὶ τοῦ Σ. Βουλευτικοῦ Σώματος κατὰ τὸ ὑπ'
Αριθ. 1052 Προβούλευμα,

διατάττει·

Α'. Οἱ Κύριοι Β. Μπουτιούρης, Σ. Τρικούπης, Κ. Ζωγράφος, Κ. Ζώτος, καὶ Ἀναγνώστης Ζαφειρόπουλος διορίζονται εἰς ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐκποιήσεως.

Β'. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἑαυταύτης, εἰς τὸν ὁποῖον θέλουν μίνει εἰς παρακαταθήκην τὰ ἐκ τῶν ἐκποιήσεων συναγοόμενα χρήματα, αἱ διαταγαὶ, καὶ αἱ ἐθνικαὶ ὁμολογίαι.

Γ'. Ἐχει τὴν ἀδειαν ἐπίσης ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐκλέξῃ καὶ διορίσῃ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς, δηλ. ἐκτιμητὰς, γραμματέα, καὶ ὑπηρέτας· εἶναι δὲ εἰς χρέος ν' ἀναφέρῃ περὶ τῶν ἀναγκαζομένων εἰς ὅλους αὐτοὺς μηνιαίον ἐξῆδον, διὰ νὰ τὰ ἐκπύσῃ μετὰ διαταγῇ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἐκ τῶν συναγομένων χρημάτων.

Δ'. Ἐκ τῶν αὐτῶν χρημάτων θέλουν γίνεσθαι τὰ ἐξῆδαι τῶν εἰς διαφόρους ἐπαρχίας ἀποστελλομένων διὰ τὸ ἔργον τῆς ἐκποιήσεως, τῶν γραμματοκομιστῶν, καὶ τοῦ γραφείου τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα θέλουν καταστρέφεσθαι κατὰ μῆνα, καὶ θέλουν ἐπικυροῦσθαι ἀπὸ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ε'. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὅλα τὰ λοιπὰ χρήματα θέλουν ἐξοδεύεσθαι εἰς μῆνας τῆς χρείας τοῦ τακτικῆς δι' ἀποδείξεω τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτοῦ συνταγματάρχου Κ. Φανιέρου.

ΣΤ'. Ἡ ἀπόδειξις τοῦ ῥηθέντος συνταγματάρχου παρουσιαζομένη εἰς τὸν ταμίαν τῆς ἐπιτροπῆς ἀρκεῖ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ζητούμενης ποσότητος.

Ζ'. Διὰ νὰ φυλάττεται ἡ τάξις τοῦ ταμείου, ἡ ἐπιτροπὴ θέλει διευθύνει εἰς αὐτὸ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς τὴν ὑποσηφίαν τῆς ὑπογεγραμμένης, καὶ παραδίδουσα τὰς διαταγὰς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων τῆς, καὶ διὰ τὰ μηνιαία ἐξῆδα (κατὰ τοὺς §§ Γ'. καὶ Δ'), τὰς ἀποδείξεις τοῦ συνταγματάρχου Φανιέρου, καὶ τὰς διαταγὰς ἡ ἐθνικὰς ὁμολογίας, τὰς ὁποίας ἔλαβε διὰ τὸ ἡμισυ μέρος τῆς τιμῆς, θέλει λαμβάνει παρὰ τοῦ ταμείου τὴν ἀποδείξιν τῆς ἐξολή-

σεως· τὸ δὲ ταμεῖον θέλει καταστρέφει ἀπαραλλήλως τοὺς αὐτοὺς λογαριασμοὺς εἰς τὰ βιβλία αὐτοῦ.

Η'. Ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ διαμένη εἰς τὴν καθέδραν τῆς Διοικήσεως, ὅπου καὶ μόνον γίνεται τὸ τέλος ἑκάστης ἐκποιήσεως.

Θ'. Ἐν ἡ καὶ δύο τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἡμποροῦν νὰ μεταβῶν κατὰ τὴν χρείαν καὶ εἰς ἄλλο μέρος, ὅπου εὐρίσκονται κτήματα διὰ ἐκποίησης, διὰ νὰ λάβωιν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, νὰ ἐπιστατήσων εἰς τὰς ἐκτιμήσεις, καὶ νὰ προκηρύξωιν τὴν ἐκποίησιν τῶν κτημάτων.

Ι'. Διὰ νὰ εἶναι τακτικὴ ἡ ἐκποίησις ἀπαιτοῦνται τ' ἀκόλουθα·

1. Νὰ ἐκδίδεται κατάλογος τῶν ἐκποιουμένων κτημάτων ὑπογεγραμμένος ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν, ὃ ὁποῖος νὰ τυπώνεται, καὶ νὰ ἐκτίθεται εἰς τὰς ἀγορὰς, ἢ εἰς τοὺς τοίχους κατὰ τὰ πολυαριθμώτεζα μέρη τῆς πόλεως, τοῦλάχιστον 8 ἡμέρας πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐκποιήσεως.

2. Τὰ ἐκποιούμενα νὰ κηρύττονται εἰς δημοπρασίαν εἰς ὁρισμένον μέρος τοῦλάχιστον τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν.

3. Νὰ γινωτοποιῆται ἀπὸ τὴν πρῶτην ἢ τελευταίαν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας καὶ διὰ τυχρὰ κλήτων πρὸς κηρύξεω, καὶ διὰ τῶν κήρυκας.

4. Ἡ πρῶτις τῆς δημοπρασίας εἰς τὴν ῥητὴν τελευταίαν ἡμέραν νὰ γίνεται, ὅταν ὅλη οἱ ἄλλαι ἀγοραστὰι πωρικτηθῶν, καὶ μὲν ἕνα, καὶ μόνον, ὅτις ἐπρόσφερε τὴν περισσότερην τιμὴν.

5. Τὴν ἐνέργειαν ταύτην τῆς δημοπρασίας νὰ γινωτοποιῇ ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας δι' ἐγγράφου τῆς ἀριθμημένης, εἰς τὸ ὅποιον νὰ ἀναφέρονται μετ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἀκρίβειαν τὸ ἐκποιούμενον κτήμα, τὸ μέρος, ἡ θέσις, τὰ διαστήματα κ.τ.λ., τὸ ὄνομα τοῦ ἀγοραστῆ, καὶ ἡ τιμὴ.

6. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας διδοῖ τὸ ἐγγράφον τῆς ιδιοκτησίας, εἰς τὸ ὅποιον ν' ἀναφέρεται αὐτολεξεί ὁ λόγος τὸ ἐγγράφον τῆς ἐπιτροπῆς.

7. Τὸ ἐγγράφον τοῦ ὑπουργείου τῆς οἰκονομίας νὰ πωρικτωσῆται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ καταχωρίζεται εἰς χωριστὸν κώδικα.

8. Τὸ πρῶτον πόντε ἡμέρα, μετὰ τὴν τελευταίαν τῆς δημοπρασίας ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ μετρήσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς, καὶ νὰ λάβῃ τὸ ἐγγράφον τῆς ιδιοκτησίας· μετὰ δὲ τὴν διεξίτην ταύτην τὸ ἐκποιηθὲν κτήμα νὰ πωλῆται καὶ ἐκ δευτέρου εἰς δη-

πρασίαν, καὶ εἰς πρεκύνῃ ζημία νὰ εἶναι εἰς βά-
ρος τοῦ Α'. ἀγοραστοῦ.

ΙΑ. Ἐπειδὴ τὸ τέλος τῆς ἐκποιήσεως γίνεται εἰς μό-
νην τὴν καθεστῶσαν τῆς Διοικήσεως, ἡ προκήρυξις τῆς ἐκ-
ποιήσεως πρέπει νὰ γίνεται κατὰ πρῶτον εἰς τὸ μέρος,
ὅπου εὐρίσκονται τὰ ἐκποιούμενα κτήματα διὰ πέντε ἡ-
μέρας τοῦλάχιστον, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ λογίζονται αἱ
ἡμέραι τῆς κοινοποιήσεως τῆς γινομένης εἰς Ναύπλιον.

Β. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας νὰ ἐνεργήσῃ τὴν πα-
ρῶσαν διαταγὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ 12 Νοεμβρίου 1825

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Γκίκας Μπότασης.

(Τ.Σ.) Ἀναγνώστης Σπηλιωτάκης. Ἰωάν. Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος,

πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων
πενταμελῆ ἐπιτροπὴν.

Ἐπειδὴ, χρεῖας τυχεύσης, ἔσεται νὰ μεταδιδώσιν
εἰς ἄλλο μέρος ἐν ἡ δίο τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ
νὰ ἐπιστατῶσιν εἰς τὴν ἀκριδῇ ἐκτίμησιν τῶν ἐκποιουμέ-
νων κτημάτων, εἰςποιεῖται διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ, ὅτι
καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἑνὸς ἡ δίο τῶν μελῶν αὐτῆς, τὰ μέ-
νοντα τρία συμπληροῦσιν ἐπίσης τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ αἱ
πράξεις αὐτῆς δὲν παύουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχουν τὴν ἀπαι-
τούμενην νομιμότητα.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 17 Νοεμβρίου 1825.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Γκίκας Μπότασης.

Ἀναγνώστης Σπηλιωτάκης. Ἰωάν. Κωλέττης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς, Α. Μαυροκορδάτος.

Η ΠΕΡΙ ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Προεῖσα ἡ Σ. Διοίκησις περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς
πατρίδος, καὶ ἀποδίδουσα εἰς τὴν σύστασιν καὶ αἰ-
ξήσιν τοῦ τακτικοῦ, τὸ ὅποιον ἀποδεδειγμένως εἶναι
τὸ μόνον συντελεστικώτατον μέσον εἰς τὴν ἀσφάλειαν
καὶ τὰς ἐστένας προόδους τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους,
μετὰ τὴν Δεώρησιν τοῦ ὑπ' Ἀριθ. Ν'. περὶ ἐκποιήσεως
νόμου, διώρισε, κατὰ διαταγὴν ὑπ' Ἀριθ. 14,386,
Ἐπιτροπὴν, συγκειμένην παρὰ τῶν ὑπογεγραμ-
μένων Βασιλείου Μπουντούρη, Σπυρίδωνος Τρικούπη,
Κ. Ζωγράφου, Κ. Ζώτου, καὶ Ἀναγνώστου Ζαφειρο-
πούλου, σκοπὸν ἔχουσαν τὴν ἐκποίησιν
τῶν εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλληνικῆς
ἐπικρατείας εὐρισκομένων ἐθνικῶν
κτημάτων. Ἡ ἐκποίησις αὕτη θέλει ἐνεργηθῇ πρὸς
τὸ παρὶν εἰς ὅσα μέρη τῆς ἐπικρατείας αἱ περιστάσεις
τοῦ πολέμου συγχωροῦσι. Καὶ τὰ μὲν ἡμίσεα τῆς ὀ-
ριστικῆς τιμῆς ἑνὸς ἐκάστου κτήματος θέλουσι πλη-
ρόνεσθαι εἰς μετρητὰ ἐντὸς πέντε ἡμε-
ρῶν μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς δημοπρα-
σίας, ἡτις θέλει γίνεσθαι εἰς Ναύ-
πλιον τὸ δὲ ἄλλο ἡμισυ ἀδιαφόρως εἰς
ἐθνικὰς ὁμολογίας, ἢ εἰς διαταγὰς. Τὰ
ἑκ τοῦ πόρου τοῦτου συναχθησόμενα χρήματα εἶναι
ιερά, καὶ εἰς μόνην τὴν ἐξοικονόμησιν
καὶ πρόοδον τοῦ τακτικοῦ ἀφιερωμένα.

Ἡ περὶ ἐκποιήσεως Ἐπιτροπὴ σπεύδουσα νὰ γιν-
στοποιήσῃ ταῦτα πάντα εἰς τὸ κοινόν, προσκαλεῖ τὴν

πρόδουσαν συνδρομὴν τῶν ἀγοραστῶν, ὅπως διὰ τῆς τα-
χεύσεως ἀποπερατώσῃ τοῦ ἔργου φθάσωμεν εἰς τὴν ἐ-
πιθυμητὸν σκοπὸν τῆς ὠφελείας, τιμῆς, καὶ δόξης τοῦ
ἐλληνικοῦ ἐνόματος.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 15 Νοεμβρίου 1825.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, Βασίλειος Μπουντούρης, Σπυρίδων Τρι-
κούπης, Κ. Ζωγράφος, Κ. Ζώτος. Ἀναγνώστης Ζα-
φειροπούλος. Ὁ Γραμματεὺς Διμήτης Σκαῖφος.

Ἐγχαίριοι εἰδῆσεις ἐπίσημοι.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Κατὰ τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς, περὶ ὃ Ἰμπραήμ-
πασσας διὰ τοῦ στενοῦ, τὸ ὅποιον λέγεται καὶ εἶναι τῶ-
ντι Κλειδί, καὶ διευθυόμενος πρὸς τὸν Πύργον καὶ τὴν
Γαστούνην, ἠθέλησε νὰ κυριεύσῃ ἐξ ἐξόδου καὶ τὰ ἐν
τῇ λίμνῃ τῆς Ἀγουλενίτζας νησιδία, εἰς τὰ ὅποια κα-
τέφυγον πολλοὶ ἄνθρωποι ἐκ τῶν πωλησίων ἐκεῖ μερῶν
ἀλλ' ἐπειδὴ κανεὶς τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ δὲν ἤθελε νὰ
ἐμβῇ διὰ τὸ βαλτώδες τῆς λίμνης, ἔκαμεν αὐτὸς ὁ ἴδιος
τὴν ἀρχὴν, καὶ οὕτως ὤρμησαν μετ' αὐτοῦ 80 ἵπποις
ἀλλὰ μόλις μετὰ πολλῆς τῆς δυσκολίας ἐπρεχώρησαν
ὀλίγον εἰς τὴν λίμνην, καὶ ὅλοι οἱ ἵπποι ἐκόλλησαν, ὥστε
ἔπρεπε νὰ καταβῶσιν οἱ ἵπποις, καὶ ἀφήσαντες τοὺς
ἵππους δὲν ἐφρόντιζον πλέον περὶ κυριεύσεως τῶν νησι-
δίων, ἀλλὰ περὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν σωτηρίας, καὶ μά-
λιστα τοῦ κυρίου των. Βλέποντες ταῦτα οἱ ἐν τοῖς νη-
σιδίοις Ἕλληνες ἔβαλλον ἀφόδως τοὺς ἐχθρούς, καὶ ἐ-
φόνεον ἀνιλεῶς καὶ ἐν ᾧ ἐτοιμάζοντο νὰ ἐμβῶσιν εἰς
ἐκατὸν μονόξυλα, καὶ νὰ ὑπάγουν νὰ πιάσωσι ζώντας
τοὺς ἐχθρούς καὶ αὐτὸν τὸν Ἰμπραήμην, ἤκουσαν ἑξαφνα
φωνὰς εἰς ἕν ἄλλο πωλησίον νησιδίον, εἰς τὸ ὅποιον 2000
περίπου πρῶτοι ἐμβῆκαν κολυμβῶντες. Ὑποχρεώθησαν τό-
τε οἱ πρὸς ἄλλον σκοπὸν ἐτοιμαζόμενοι νὰ ὁράμωσιν
εἰς βοήθειαν τῶν ἀδυνάτων, καὶ πολεμήσαντες γενναίως
ἀπεδίωξαν τοὺς Αἰγυπτίους. Μετὰ δὲ τὴν μάχην ἐμε-
τρήθησαν οἱ Ἕλληνες, καὶ ἔλιπαν 140 ἄνθρωποι, ἐκ
τῶν ὁποίων 19 ἄνδρες ἐφονεύθησαν γενναίως πολεμοῦντες,
καὶ 1 ἐπληρώθη· οἱ δὲ λοιποὶ ἦσαν γυναῖκες καὶ παῖδια,
τῶν ὁποίων μέρος μὲν ἐπνίγησαν εἰς τὴν λίμνην οἰκειο-
θελῶς, διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν αἰχμαλωσίαν, μέρος δὲ
ἐφονεύθησαν. Ἐκ δὲ τῶν ἐχθρῶν 127 πτώματα εὐρέθησαν
κείμενα εἰς τὴν λίμνην, καὶ οἱ εἰς αὐτὴν κολλήσαντες
80 ἵπποι. Ὁ πόλεμος διήρκεσεν ἀπὸ πρωίας ἕως ἐ-
σπέρας καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησε κατησχυμένος ὁ ἐχθρὸς,
ἐξήλθον αἱ Ἕλληνες, καὶ εὗρον πολλὰ μνήματα ἐκτὸς
τῆς λίμνης, καὶ καθ' ὁδὸν πρὸς τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν.

Περάσας δὲ τὸν Ἀλφειὸν ὁ ἐχθρὸς ἔκαυσε τὸν Πύρ-
γον, καὶ διευθύνθη πρὸς τὴν Γαστούνην ἡ δὲ ἱμπρε-
σθοφυλακὴ αὐτοῦ, συνισταμένη ἀπὸ 400 περίπου ἱππέων,
ἀπῆλθον ἐξω τῆς Γαστούνης τὸν Κύριον Γεώργιον Σισίνην
καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μιχαήλ, μετὰ 200 περίπου ὀπλοφόρων,
καὶ πολλῶν ἀδυνάτων ἀνθρώπων, διευθυνομένους πρὸς
τὰ ἱμάματα ἔγινε μεταξύ αὐτῶν ἀκροβολισμὸς οἱ δὲ
ἡμέτεροι περιφραυρόντες τοὺς ἀδυνάτους ἔφθασαν εἰς τι-
χυρίον τοῦ Μουσουλουμπέη λεγόμενον, καὶ ἐπιάσαν ἐκεῖ
τὴς οἰκίας· οἱ δὲ ἐχθροὶ ὀρμήσαντες κατ' αὐτῶν πολλὰ-
κις ἐφονεύθησαν πολλοὶ, καὶ τέλος ἀπελπισθέντες ἐτρά-

πρὸς τὸ χωρίον Σαμπάναχα, ὅπου αἰχμαλώτισαν ἑλπίδας γυναῖκες καὶ παῖδια. Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ἀνεχώρησαν εἰς ἄλλοι, καὶ ἐσώθησαν εἰς τὰ ὑψώματα. Ὁ Ἰμπερατορ ἐπῆγεν εἰς τὸ χωρίον Βαρβαλαμιόν, εἰς τὸ ὅποιον ἐκλήσθησαν ἕως 1500 ὀπλοφόροι Ἕλληνες, καὶ περὶ τὰς 4000 ἄλλοι ἄσπλοι, γυναῖκες καὶ παῖδια· καὶ ἀφ' οὗ ἡμέραν ὁλόκληρον ἡμέραν πολεμήσας δὲν ἠμπόρεσε νὰ καταλάβῃ τίποτε, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, καὶ οἱ ἐκεῖ κλεισμένοι, εὐρόντες εὐκαιρίαν, ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν, καὶ ὑπῆσαν εἰς τὸ φρούριον Χλουμουτζὶ λεγόμενον. Ἐν τῷ μεταξὺ γίναν καὶ ἄλλοι ἀκροβολισμοὶ μετὰ τῶν ἰππέων τοῦ Ἰμπερατορ εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Γαστούνης, καὶ, ὡς πληροφόροῦμεθα, ἐβροντεύσαν εἰς τοὺς ἀκροβολισμοὺς τούτους καὶ εἰς τὸ χωρίον Βαρβαλαμιόν ἐχθροὶ ἐπέκεινα τῶν 500, καὶ ἀδιακόπως φοιτοῦνται πολεμῶντες μετὰ τῶν ἐν Χλουμουτζίῳ Ἑλλήνων, οἵτινες ἀπεφάσισαν νὰ ἀποδάνωσιν ὅλοι, καὶ νὰ μὴν ἀφήσωσι ζῶντες τὸ ἱερόν τῆς πατρίδος των ἑδαφος.

— Ὁ ναύαρχος Κύριος Ἀ. Μιαούλης, θέλων νὰ προσβάσῃ τὸ Μεσολόγιον, καὶ νὰ ἐμφυχέσῃ ἔτι πλέον τὴν ἐν αὐτῷ φρουράν, ἀπέπλευσε πρὸς ἡμερῶν ἀπὸ τὰ Βάτικα, καὶ ἐπροχώρησεν ἕως εἰς τὰς Ἐχινάδας νήσους. Κατὰ δὲ τὴν 13 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς περὶ τὸν δειλινὸν ἐναυμάχησεν ἡ ὑπ' αὐτὸν ἀπὸ Ὑδρας ναυτικὴ μοῖρα κατὰ τὸ ἀκρωτήριον Πάτωμα μὲ 40 περίπου ἐκεῖ εὐρισκόμενα ἐχθρικά πλοῖα τὰ καλῆτερα, τὰ ὅποια καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν, ἂν καὶ ὁ καιρὸς ἦτον ἐναντίος εἰς τοὺς ἡμετέρους. Τὴν δευτέραν ἡμέραν, 14 τοῦ μηνὸς, ὑπῆσαν τὰ αὐτὰ ἐχθρικά πλοῖα ἐναντίον τῆς ναυτικῆς μας μοῖρας περὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους· ἀλλὰ πάλιν ἐκτυπήθησαν, καὶ πάλιν ἐτράπησαν εἰς φυγὴν. Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ναυμαχίαν ἐκὰν ἐν ἐκ τῶν ἡμετέρων πυρπολικῶν, ἀναβθὲν ὑπὸ ἐχθρικῆς γρενάτας. Ἀλλ' ἐν ᾧ ἐδίωκαν οἱ ἡμέτεροι τὰ ὅποια ἐτρεψαν εἰς φυγὴν ἐχθρικά πλοῖα, ἐκινήθησαν κατ' αὐτῶν καὶ τὰ εἰς Πάτρας ἀρραγμένα εὐρισκόμενα, καὶ οὕτως ἔκριναν συμφερότερον οἱ ἡμέτεροι νὰ ἀποχωρήσωσι. Κατὰ δὲ τὴν 15 τοῦ μηνὸς ἐξέπλευσεν ὅλος ὁ ἐχθρικός στόλος ὑπὲρ τὰ 100 πλοῖα, ἐξ ὧν 12 φρεγάται καὶ 18 κορδέται καὶ ὀλίγα πυρπολικά· ἡ δὲ ἀπὸ Ὑδρας ναυτικὴ μοῖρα, συνισταμένη ἀπὸ 25 πλοίων καὶ ὀλίγων πυρπολικῶν, περιέπλεεν εἰς τὰ νερὰ ἐκεῖνα, παρατηροῦσα τὰ κινήματα τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, προσμένουσα δὲ καὶ τὰ ἀπὸ Σπετζῶν καὶ Ψαρῶν πολεμικὰ πλοῖα, νὰ κτυπήσῃ τὸν ἐχθρὸν, τὸ ὅποιον καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ὀγγύγωρα θέλει ἀκολουθήσει. Εἰ δὲ λοιπὸν πάλιν ὁ κόσμος ὅτι 25 ἑλληνικὰ μικρὰ πλοῖα καὶ ὀλίγα πυρπολικά δύνανται νὰ πολεμήσωσι μὲ 40 μεγάλα ἐχθρικά, καὶ εἰς νὰ τὰ νικήσωσιν· εἶδεν ὅτι ἔπρεπε νὰ δράμωσι καὶ ἄλλα ἐχθρικά πλοῖα εἰς βοήθειαν τῶν 40 νικημένων, καὶ μόλις τότε ν' ἀποχωρήσωσιν, ἔχι νὰ φύγωσι τὰ ὀλίγα ἑλληνικά.

Εἰς τὸν 5 Ἀριθ. τῆς Γεν. Εφημ. τῆς Ἑλλάδος ἐμνήσαμεν περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις φιλομούσου ἑταιρείας, καὶ περὶ τοῦ ἀξιοπαύτου σκοποῦ τοῦ καταστήματος τούτου· εἵπαμεν προσέτι, ὅτι, ἵνα ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ, ἔκρινεν εὐλογον ἡ ἑταιρεία νὰ ζητήσῃ τὴν συν-

δρομὴν τῶν φίλων τῶν Μουσῶν, ὁμογενῶν καὶ ξένων· καὶ ἐπὶ τοῦτο ἐδιώρισεν εἰς διάφορα μέρη ἐπιτροπὰς. Τεταύτην ἐπιτροπὴν διορίζει καὶ εἰς Ναύπλιον διὰ τοῦ ἐξῆς:

Ἡ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Διὰ τῶν ἐφόρων αὐτῆς ἀποκαθίστησιν ἐπιτροπὴν διατρέψουσιν εἰς Ναύπλιον τοὺς Κυρίους Σαυριδῶνα Τρακούπην, Θεόκλητον Φαρμακίδην, καὶ Ἑμ. Ξένον, νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν στεγέωσιν, καὶ προόδον τοῦ συστήματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Νοεμβρίου 1825.

Οἱ ἔφοροι, Ταλαντίου Νεόφυτος. Γρόπριους. Διὰ τὸν Στρατηγ. Ἰ. Γκούραν, Σ. Σεραφεῖμ. Μιχαὴλ Τυρναδίτης.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Καρόρης.

Ὅσοι λοιπὸν εἶναι φίλοι τῶν Μουσῶν· ὅσοι ἀγαπῶν τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὸν φωτισμὸν τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας, καὶ θέλουσι νὰ συνδράμωσιν, εἴτε ὡς Συνήγοροι διὰ τριῶν ἰσπανικῶν ταλλήρων κατ' ἔτος, εἴτε ὡς Εὐεργεταὶ διὰ εἰκοσι ἰσπανικῶν ταλλήρων κατ' ἔτος, ἠμποροῦν νὰ διευθύνωνται εἰς Ναύπλιον πρὸς τοὺς ἀνωτέρω διαρισμένους ἐπιτρόπους τῆς φιλομούσου ἑταιρείας. Κηρύττοντες τοῦτο δὲν ἀμφιδάλλομεν ὅτι θέλουσι συνδράμει πολλοί, διότι καὶ πολλοὶ εἶναι φίλοι τῶν Μουσῶν, καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ φωτισμοῦ τῆς νεολαίας· πολλοὶ ἔχουσι τὴν καλὴν διάθεσιν, νὰ γενῶσι διὰ μικρᾶς δαπάνης μεγάλης ὠφελείας παραινέται εἰς τὸ ἔθος των.

Ἡ φιλόμουσος ἑταιρεία ἐπρόσθεσεν ἐσχάτως εἰς τοὺς προηγουμένους διδασκάλους τῆς σχολῆς καὶ ἄλλους, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἀκολουθοῦσας εἰδοποιήσεως.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ ἐν Ἀθήναις φιλόμουσος ἑταιρεία, προνοῦσα διὰ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας, ἐσύστησε κατ' αὐτὰς εἰς τὸ κοινὸν σχολεῖον τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλον διδάσκαλον τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας, τὸν ἱερολογιώτατον Κύριον Ἰωσήφ Διστομίτην, ἱκανὸν νὰ ἐκπληροῖ τὸ κοινωφελὲς αὐτὸ ἔργον κατ' εὐχὴν τῆς ἑταιρείας. Ὁ διδάσκαλος οὗτος εἰς διαρισμένους τῆς ἐδδομάδος ἡμέρας θέλει παραδίδει καὶ σειρὰν μαθηματικῶν εἰς τοὺς πλέον προβεδνηκότας μαθητὰς τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς, καὶ εἰς ὅσους ἄλλους ἐπιθυμοῦν νὰ φωτίζωνται μὲ τὰς γνώσεις τῶν οὐρανίων τούτων δώρων.

Ἡ φιλόμουσος ἑταιρεία εἰδοποιῶσα δημοσίως τὴν σύστασιν τοῦ τοιούτου διδασκάλου εἰς τὸ κοινὸν σχολεῖον τῶν Ἀθηνῶν, διὰ νὰ συντρέξωσι πρὸς αὐτὸν οἱ φιλομαθεῖς νέοι, εὐχεται νὰ ἴδῃ καρποὺς ἀξίους τῶν πόνων τῆς, καὶ πολλαπλασιασμένην εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν προγονικὴν παιδείαν καὶ ἀρετὴν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1825.

Ὁ Γραμματ. τῆς φιλομούσου ἑταιρείας, Ν. Καρόρης.

Ὁ φίλος τοῦ Νόμου, ἀμα ἀρτίως τὸ ἔνσημα «Ἐφημερίς τῆς Διοικήσεως» ἀφίκεν ἐν ταύτῳ καὶ τὸν σπουδαῖον χαρακτῆρα, ὡς νὰ ἦτον τοῦτο παρεπόμενον, ἢ ὡς νὰ μὴν ἀρμολῇ πλέον εἰς αὐτὸν τὸ σπουδαῖον. Ἀρχισι προσέτι καὶ νὰ ἐλέγῃ ἀσπρότερον, καὶ, λησμονῶν ὅτι ὁ φίλος τοῦ νόμου πρέπει καὶ νὰ εἶναι καὶ φίλος τοῦ δικαίου, ἀρχισι καὶ νὰ ἀδικῇ. Ἀδιαφοροῦντες περὶ τῶν ἄλλων, ἀποκρινόμεθα μόνον εἰς ὅσα ἀποβλέπουσι τὴν Γεν. Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸν 155 Ἀριθ. ἐλέγχει τὴν Γεν. Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἐκδίδει ὄχι τὰ Πρακτικά, ἀλλὰ τὴν Ὀσπελολογίαν τῶν Πρακτικῶν.

Βουλευτικῶν, καθὼς ἔστιν καὶ αὐτὸς ποτὶ ἀκουσίως, ἢ μᾶλλον ἀνάγκῃ. Ἀγνοῦντες τὸ ἀκούειν τοῦτο καὶ τὴν εἰς τὸν Φίλον τοῦ Νόμου γενόμενῃ ἀνάγκῃ λέγουμεν, ὅτι εἰς ἡμᾶς οὕτως ὑπῆρξεν, ὅτε ὑπάρχει καμία ἀνάγκη καὶ ἂν δὲν ἐκδίδωμεν καὶ τὰς εἰς τὸ Βουλευτικὸν γινόμενας διαφιδουκίσεις καὶ τοὺς λόγους, ἀλλὰ μόνον ζητᾶ τὰ προβαλλόμενα καὶ τὰς εἰς αὐτὰ γινόμενας αποφάσεις, τοῦτο δὲν ἐπέρχεται οὕτως εἰς ἀνάγκῃς τινὲς ἐξωτερικῆς, οὕτως ἐμποδισμένοι παρὰ τῆς ἐξωτερικῆς ἀλλ' εἶναι μερικὰ τὰ αἷτια τούτου, καὶ διὰ τοῦτο ἀδιάφορα εἰς τὸ κοινόν, νὰ δημοσιωθῶσιν αὐτὰ. Ὅθεν πᾶν ἄλλο τι ἡμᾶς νὰ ὑποπτευθῇ ὁ Φίλος τοῦ Νόμου, ὅχι ὅμως ἀνάγκῃ τινὴ ἢ ἐμπόδιον διότι ὅ, τι δὲν ἐμποδίζει ὁ νόμος, ἄνθρωπος δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀποδίσῃ νομίμως, καθὼς καὶ δὲν ἐμποδίζει, οὕτως ὁ συντάκτης τῆς Γεν. Ἐφημ. τῆς Ἑλλάδος ἀνελάμβανε τὴν ἐκδοσὶν αὐτῆς, ἐὰν ἐυέλθε ὑποβληθῇ εἰς ὅ, τι ἀπαγορεύει ὁ νόμος. Ἡ Γεν. Ἐφημ. τῆς Ἑλλάδος χαίρει ταυτὴν ἐλευθερίαν, ὅποιαν εὐχεται νὰ ἔχῃ καὶ αἱ ἄλλαι τῆς Ἑλλάδος ἐφημερίδες δὲν εἶναι ὑπόδουλος, ἀλλ' οὕτως ἀλύτῳς ἐλευθέρᾳ, καὶ τούτο ἔχει διὰ νόμον τινὰ ἢ ἐμπόδιόν τι, ἀλλὰ διότι τοῦτο ἀπαιτοῦσι τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους. Τὸ μέσον καὶ αἰτίαν ἐκρίθη συμφερότερον.

Εἰς τὸν 157 Ἀριθ. λέγει πάλιν ὁ Φίλος τοῦ Νόμου «Καὶ ἐπειτα ἐρωτοῦμεν διατί ἡ Γεν. Ἐφημ. ἀπὸ τὸν 6 Ἀριθ. δὲν ἐμπεῖ πλεόν περὶ τῶν Πρακτικῶν.!!!» Ἐδῶ ἐξέσθη παραπολὺ ὁ Φίλος τοῦ Νόμου, καὶ ἦτον περιττὴ ἡ τὴν ἀπορία. Τῆς προσωρινῆς διακοπῆς τῆς ἐκδόσεως τῶν Πρακτικῶν αἷτιον δὲν ἦτον ὅ, τι ὑποπιύεται ὁ Φίλος τοῦ Νόμου. Εἶδεν ὅτι πάλιν συνέβη ἡ διακοπὴ σειρά καὶ ἂν ἰδῇ καὶ ἄλλοτε μὴ ἐκδιδόμενα κατὰ συνέχειαν τὰ Πρακτικά, πᾶν ἄλλο τι ἡμπορεῖ νὰ ὑποπτευθῇ, ὅχι ὅμως ποτὲ ὅ, τι ὑποπτεύθῃ τὴν φωνὴν ταύτην.

Εἰς τὸν 9 Ἀριθ. τῆς Γεν. Ἐφημ. τῆς Ἑλλάδος γράφει εἰς τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς, προτρέπων τοὺς Ἕλληνας νὰ τρέξωσιν εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα, ἐξ οὗ προκύπτει ἡ πατρίς τὴν ἐλευθερίαν καὶ σωτηρίαν τῆς, καὶ διὰ τὴν πρὸς αὐτὴ ἀμείλιαν μάχην πάσχομεν τὴν σήμερον τόσα κακά. Ἐκ τοῦ ἄρθρου τούτου λαμβάνει ἀφορμὴν ὁ Φίλος τοῦ Νόμου νὰ εἴπῃ, Ἀριθ. 157, ὅτι «τὸ Βουλευτικὸν Σώμα ἐλόκληρον διαίρεται εἰς δύο ἰσχυράς πατρίδας, ἐξ ὧν ἡ μία εἶναι τῶν ἀληθῶς Πατριωτῶν, καὶ ἡ ἄλλη τῶν δεσποτικῶν,» καὶ εἰς τὸν 158 Ἀριθ. κἀκεῖνι ὑπόθεσιν τοῦτο εἰς συγγραφὴν ἐλεγκτῆρου ἄρθρου, καὶ εἰς τὰ δύο μέρη φέρει μάρτυρα τὴν Γεν. Ἐφημ. Μὴ προσέχων εἰς τὴν ἀνάγκωσιν τοῦ ἄρθρου ἐκείνου ὁ Φίλος τοῦ Νόμου, ἵνα εἰδῇ, τίς ὁ γράφων καὶ λέγων, φέρει μάρτυρα τὴν Γεν. Ἐφημ., ἐν ᾗ τὸ ἄρθρον ἐκείνο εἶναι γερραμμένον καὶ ὑπεγεγραμμένον παρὰ τινος τῶν συνδρομητῶν τῆς Γεν. Ἐφημ., καὶ ἀναφέρεται βέβαια εἰς τὸν γράψαντα, καὶ ἔχει εἰς τὸν ἐκδοτὰ. Διατί λοιπὸν ὁ Φίλος τοῦ Νόμου νὰ ἀποδίδῃ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐμπεριχυόμενα εἰς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδας; Καὶ διατί τὴν μερικὴν ἐνὸς ἀτόμου γνώμην νὰ γενικεύῃ, καὶ ἐκ μερικῆς γνώμης ὁρμώμενος νὰ φωνάξῃ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι τὸ Βουλευτικὸν Σώμα εἶναι διηρημένον εἰς ἀληθινὰς πατρίδας, καὶ εἰς δεσποτικὰς, καὶ ἀλόγως νὰ λέγῃ εἰς τὸν 159 Ἀριθ., ὅτι «ἀπορρακτικὰ ἢ ἔχθρα κατὰ τῆς δημοσιότητος ἐμφώλευσεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν σεβαστῶν πατέρων-μας» ἐν ᾗ οὕτως ἔχθρα κατὰ τῆς δημοσιότητος ὑπάρχει, οὕτως ἀπορρακτικὰ ἐμφώλευσεν εἰς τοὺς σεβαστοὺς πατέρας, ὡς φαντάζεται ὁ Φίλος τοῦ Νόμου; Καὶ τοῦτο εἶναι τόσον ἀληθινόν, ὥστε ἡμπορεῖν νὰ μαρτυρήσῃ τὸσοί πολῖται, οἱ ὅποιοι παρευρίσκονται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Βουλευτικόν διότι αἱ συνεδριάσεις τοῦ Βουλευτικῶν εἶναι δημοσίαι, καὶ ὅχι μυστικαί· καὶ οἱ ἀκροαταὶ εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον περισσότεροι τῶν Βουλευτῶν. Ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ γράψαντος τὸ ἄρθρον ἐκείνο λέγεται, ὅτι αὐτὸς δὲν ἐνοεῖται οἰκοθεν ἄλλους μὲν τῶν Βουλευτῶν δεσποτάς, ἄλλους δὲ, πατριώτας· ἀλλὰ διηγείται ὅσα ἐρρήθησαν ποτὲ εἰς τὸ Βουλευτικὸν Σώμα· ὅθεν οὕτως ὁ γράψας συνδρομητῆς ἐνέχεται εἰς τὰ γράφόμενα, ἐπειδὴ αὐτὰ δὲν εἶναι λόγοι ἐδικοί του.

Ἀλλ' ἂν ἐθέλωμεν καὶ εἰς τὸ Βουλευτικὸν μερικώτερον, ὅπου ἐρρήθησαν αἱ λόγοι ἐκείνοι. Ἀποροῦμεν, πῶς διέφυγεν τὸν Φίλον τοῦ Νόμου, ὁ ὅποιος δὲν στερεῖται τῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἀπαιτουμένων πολιτικῶν γνώσεων, ὅσα δὲν ἔβλεπον διαφύγει οὕτως τοὺς καὶ ἄλλους δακτύλους, τὸ λεγόμενον, γευσμένους τῆς πολιτικῆς τῆς ἐλευθέρου Ἑλλάδος. Φθάνει νὰ ἀναγνώσῃ τις, ὅχι ὅσα σπανίως λέγονται καὶ γράφονται, ἀλλ' ὅσα καθημερινῶς δημοσιεύονται εἰς ὅλων τῶν ἐλευθέρων ἔθνων τὰ κοινοβουλευτικὰ, καὶ τοπονοῦνται εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας τοῦ κόσμου, διὰ νὰ πεισθῇ ὅτι τὰ ἀντιδιαμασχόμενα μέρη τῶν κοινοβουλευτικῶν ῥίπτουσι τὸ ἐν ἐναντίον τοῦ ἄλλου τὰς πλεον φαρμακικὰς κατηγορίας. Πιστεύει ὁ ὑπουργὸς, καὶ μέρος τῶν Βουλευτῶν δὲν κατηγοροῦνται ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐντὸς τοῦ Ἀγγλικῶ καὶ Γαλλικῶ βουλευτικῶν, ὡς ἐθιοπελεῖς, ὡς δεσποταί, ὡς καθάραι τῆς πατρίδος· ἀλλ' οὕτως ἡ Βουλὴ, οὕτως τὸ Γενὸν ἐλάλει ποτὲ τοὺς λόγους αὐτούς, ὡς ἔχθρα πιστεύει, οὕτως εἰπὼν, διότι ἐρρήθησαν ἢ παρὰ Βουλευτῶν ἢ ἐντὸς τοῦ βουλευτικῶν. Ὁ Βουλευτὴς διὰ τοῦτο εἶναι ἀνεύθυνος, διὰ νὰ λέγῃ ἐλευθέρως ὅ, τι φρονεῖ, ὅχι ὅμως καὶ ὅ, τι φρονεῖ, καὶ ὅ, τι λέγει, εἶναι καὶ δόγμα τῆς πολιτικῆς. Αὐτὸ εἶναι ἐν τῶν μεγάλων κληρῶν τῆς τῶσιν ἐπιθυμητῆς καὶ κοινωφελούς δημοσιότητος. Εἶναι λοιπὸν δικαίον, ὁ καθυστερούμενος ὑπερασπιστὴς τῶν κοινοβουλευτικῶν συστή-

μάτων, καὶ τῆς δημοσιότητος, ἢ νὰ ἀγνοῇ τὰ ταυτὰ, ἢ καθὼς νὰ τὰ ἐνωῇ, καὶ νὰ τὰ λέγῃ. Καὶ ταῦτα ἱκανὰ πρὸς τὸν Φίλον τοῦ Νόμου εἰς ἀπόκρισιν. Λυπούμεθα ὅτι εὐρέθημεν ἀναγκασμένοι νὰ γράψωμεν ταῦτα, καὶ δὲν εὐχόμεθα νὰ εὐρεθῶμεν ἄλλοτε εἰς αὐτὴν τὴν ἀνάγκην· διότι οὕτως ἡ παρούσα τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος κατάστασις μᾶς συγχωρεῖ, καὶ ἔχουμεν ἄλλα σπουδαιότερα ἀντικείμενα, εἰς τὰ ὅποια πρέπει νὰ ῥίψωμεν τὴν προσοχὴν μας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀπὸ Λονδίνου τῇ 14 Ὀκτωβρίου.

Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες εἶναι πλήρεις ἄρθρων φωνα-στικῶν περὶ τῆς τελευταίας Διακηρύξεως τῆς Βρετανικῆς διοικήσεως. Ἰδοὺ νέα μεταβολὴ· ἡμεῖς δὲν ἡμποροῦμεν πο-τὲ νὰ ἀρέσωμεν εἰς τούτους τοὺς κυρίους! Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν μᾶς κατέκρινον διὰ τὴν φιλαρχίαν μας· ἦτον φα-νερόν, ἔλεγον οὗτοι, ὅτι ἡμεῖς διετάξαμεν τὸν Καπ. Ἀμιλ-των νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς Ἕλληνας, ἕως οὗ νὰ τοὺς φέρῃ τέλος εἰς τὸ νὰ ζητήσουν τὴν ὑπεράσπισίν μας· ὅτι ἡμεῖς ῥαδιουργοῦντες ἐπετύχαμεν τέλος πάντων τὸν σκοπὸν μας· ὅθεν ἡ λοιπὴ Εὐρώπη θέλει ταραχθῇ εἰς τὸ νέον τοῦτο πο-λιτικὸν φαινόμενον καὶ θέλει μᾶς ἐναντιωθῇ εἰς τὸ νὰ δώσω-μεν ὁποιοῦνδήποτε δόξαιαν εἰς τοὺς Ἕλληνας. Αὐτοὶ οἱ ἐκ κοι-νῶν τόπων λόγοι ἐπανελαμβάνοντο συνεχῶς μέχρις ὅτου ἐ-φάνη ἡ διακήρυξις τοῦ βασιλέως· ἀλλ' ἐντεῦθεν καὶ τοῦ λοιποῦ ἦτον φανερόν αὖθις, κατὰ τοὺς αὐτοὺς Κυρίους, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐγένεν ἐνοχος ἐγκληματικῆς ἀπαθείας ἀπο-βάλλουσα πᾶσαν πρὸς τοὺς Ἕλληνας συνδρομὴν. Ἡμεῖς εἴ-χομεν πλεοντέραν προθυμίαν εἰς τὸ νὰ διαλλάξωμεν τὴν Ἀυστρίαν παρὰ νὰ βοηθήσωμεν λαὸν ἀγωνιζόμενον ὑπὲρ τῆς ἰδίας του ἐλευθερίας. Οἱ Ἕλληνες, οἵτινες πρὸ μιᾶς ἐσθό-μάδος ἦσαν βάρβαροι καὶ πειραταὶ (κατὰ τὰς αὐτὰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας) ἐγίναν τώρα συναδελφοὶ μας· χρι-στιανοὶ, ἔχοντες πᾶν δ.καίωμα, ν' ἀπαιτήσωσι τὴν ἀδελ-φικὴν ἡμῶν συμτάθειαν καὶ συνδρομὴν. Τί πρέπει νὰ εἴ-πωμεν εἰς ὅλα ταῦτα; ὅχι ἄλλο βέβαια, παρ' ὅτι ἡ Διοί-κησις μας πρέπει νὰ πολιτευθῇ, καθὼς ἀναμφισβότως θέλει πολιτευθῇ, κατὰ τὰς πλεον ὀρθὰς καὶ δικαίας ἀρχάς, κατα-φρονέουσα τοὺς ἐπαίνους καὶ τὰς κατηγορίας ἐπίσης τῶν ἐ-ξωτερικῶν πολιτικῶν. Ἀπεδείξαμεν ἤδη ἄλλοτε ὅτι ἡ δια-κήρυξις ἐξέρε τὴν μεγίστην ὠφέλειαν εἰς τοὺς Ἕλληνας, διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῶν ὡς ἔθνους πολεμεύοντος, καὶ τῆς κατὰ τοῦτο ταυτίσεως τῶν δικαιωμάτων των μ' ἐκεῖνα τῶν ἀντιπάλων των. Μένει εἰς αὐτοὺς λοιπὸν νὰ ὠφελη-θῶσιν ἀπὸ ταύτης τῆς οὐσιώδους ἀναγνωρίσεως· εἰς αὐτοὺς μένει νὰ σύρῃσι μὲ τὸ πολίτευμά των καὶ τὰς ἄλλας Εὐ-ρωπαϊκὰς δυνάμεις εἰς μίμησιν τοῦ παραδείγματός μας. Ἐὰν οἱ Ἕλληνες εὐδοκίμησωσι κατὰ τοῦτο, ἐκπληρόντες πιστῶς τὰ σχετικὰ πρὸς ταῦτα τὰ δίκαια χρέη των, θέ-λουν καταστήσει τὴν Τουρκίαν ἀνίσχυρον διὰ παντός εἰς τὸ νὰ λάθῃ ὁποιαδήποτε κυριότητα ἐπάνω των. Ἐν τοσοῦτω δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶναι ἡ πρῶ-τη, καὶ ἀκολουθῶς ἡ μόνη, δύναμις, ἥτις ἀνεγνώρισε ἐπι-σήμενος καὶ διακεκριμένως τοὺς Ἕλληνας, ὡς ἔχοντες τὰ αὐτὰ πωλεμικὰ δικαιώματα μὲ τοὺς Τούρκους. Ἡμεῖς συνεργήσαμεν ἀπερίως εἰς τὴν ὑπόθεσιν των, χωρὶς νὰ πα-ραδίδωμεν καμία ἐλπίδα ἀρχῇ, διακηρύττοντες ἑαυτοὺς ὡς ἐπὶ τῶν τοῦτον δὲν ἐθέλαμεν βιάσει τὰς ἀρχάς μας. καὶ φα-νῇ διόλου ἄσχετοι, ἐὰν ἐγίνετο σύμμαχόν των. (New Times